

KONINKLIJKE SCHOUWBURG OOSTENDE — THEATRE ROYAL D'OSTENDE

DONDERDAG 9 AUGUSTUS 1951
JEUDI 9 AOUT

3 CONCERTOS met symphonisch orkest
avec orchestre symphonique

SOLISTE :

EILEEN JOYCE

pianiste

ORKESTLEIDER

CHEF D'ORCHESTRE

RENAAT VAN ZUNDERT

PROGRAMME

1. CONCERTO (G Dur)

BEETHOVEN
(1770-1827)

- a) Allegro moderato
- b) Andante con molto
- c) Rondo

2. CONCERTO (a moll)

SCHUMANN
(1810-1856)

- a) Allegro affectuoso
- b) Intermezzo : Andantino grazioso
- c) Allegro vivace

ENTR'ACTE

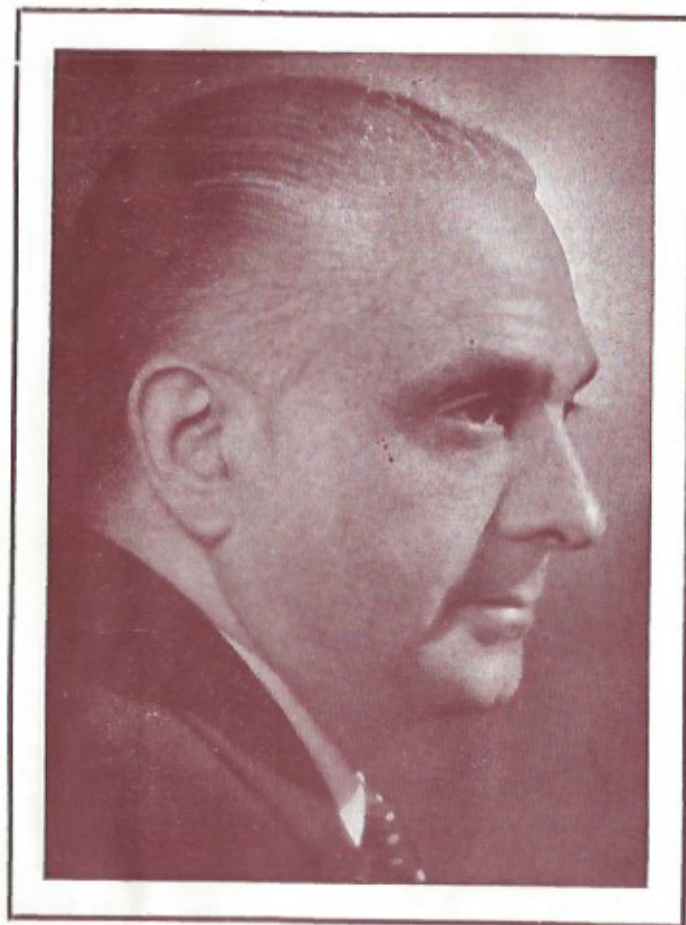
3. CONCERTO (b moll)

TCHAIKOWSKY
(1840-1893)

- a) Allegro non troppo
- b) Andantino semplice
- c) Allegro con fuoco

Eileen JOYCE

Renaat VAN ZUNDE

CONCERTO IN G VOOR PIANO EN ORKEST

Van Beethoven.

Het concerto voor klavier in G, is het vierde der vijf concerto's welke Beethoven heeft geschreven.

Het klavier begint alleen, gedurende vijf maten, als wou het zijn kracht en zijn wil bevestigen en dan eerst valt het orkest in, met het hoofdthema van het Allegro. De eenvoudige inleiding is groots van gang en het motief is vol bevaligheid. Het wordt gewijzigd door het orkest, telkens dit laatste het overneemt.

Onder oogpunt van muzikale zeggingskracht; is het Andante het verhevenste en indrukwekkende deel van het werk. Daarbij is Beethoven hier vooral nieuw. Hij stelt als het ware een samenspraak daar tussen orkest en klavier.

Het Rondo, met zijn vrijheid van beweging, zet de samenspraak voort tussen klavier en orkest en bevestigt meer de voorrang van het solo-instrument. De motieven zijn sierlijk en pittig, levendig en van een lichte blijdschap.

CONCERTO IN A MOLL VOOR PIANO EN ORKEST

Schumann.

Het concerto van Schumann is enig in de klavierlitteratuur. Het is enig ook in het werk van Schumann, die er niet toe kwam een tweede te schrijven en zelfs geruime tijd gebruikte om het af te werken.

Het concerto dagteekent uit twee tijdstippen in zijn leven en draagt de kenmerken van twee karakterfasen. Begonnen in 1841, werd het werk slechts voltooid in 1845, tijdens de zenuwziekte van de componist.

De eerste beweging van 1841, was opgevat als een op zichzelf staand werk, onder de naam van Fantazie. Ondanks het verschil van karakter tussen deze vrolijke, heldere bladzijde en de overweldigende passie der andere, staat de compositie als een blok van wonderbare kleur. In zijn geheel handhaaft het op prachtige wijze de steeds zo moeilijke versmelting van het solo-instrument met het orkest.

CONCERTO IN B MOLL VOOR PIANO EN ORKEST

Tchaikowsky.

Voor de overgrote meerderheid van het concertpubliek, is dit werk ook het enige concerto, dat zij zich niet alleen gemakkelijk herinneren, maar eveneens dit, wat hen het meest genietbaar toeschijnt. In feite schreef de grote componist drie concerto's voor piano. Het eerste was echter datgene dat ontegensprekelijk het meeste succes kende en gedurende meerdere decaden genoot het, dank zij de buitengewone zorg die aan de pianopartij werd besteed, de voorkeur van het publiek.

De hoorns zetten het hoofdthema in, dat dadelijk het auditorium onder de indruk brengt. Onmiddellijk treedt het volledig orkest het motief bij en onderlijnt verder gedurende het eerste deel de solist, die de gelegenheid geboden wordt over de volledige tessituur van de piano blijk te geven van zijn virtuositeit. Na de enig mooie melodie, die het centraal gedeelte vormt, vat de pianist de Cadenza aan, waarin hem niet alleen alle voorrang wordt verleend, maar waarin hij zich, eveneens op de behandelde thema's volledig ontplooi kan.

Het Tweede gedeelte vangt aan en besluit met een motief van een wiegelied. Het « Allegro con fuoco » staat in het hoofthema bijzonder onder de invloed der Russische muziek. Als contrastelement, heeft Tchaikowsky in zijn neventhema een typisch slavische melodie ontwikkeld. De Finale wordt door solist en orkest opgevoerd tot een triomfantelijk duo.

CONCERTO EN G DUR POUR PIANO ET ORCHESTRE Van Beethoven.

C'est la quatrième des cinq concertos, écrits par Beethoven. Il est empreint d'une grâce élégante et poétique.

La première partie, très développée, est fondée sur une phrase large, que l'instrument soliste expose dès le début.

L'Andante bref, au contraire, est construit sur l'opposition de deux thèmes dans une forme dramatique à l'extrême pour le cadre symphonique.

Le dernier mouvement (Rondo) est fort brillant et très enjoué.

CONCERTO EN A MOLL POUR PIANO ET ORCHESTRE Schumann.

Le concerto de Schumann a une valeur unique dans la littérature du piano. Il est unique également dans l'œuvre même du compositeur. Il lui fallait plusieurs années pour le terminer et il ne parvint jamais à en écrire un second.

Ce concerto, commencé en 1841, ne fut terminé qu'en 1845, pendant la maladie nerveuse de Schumann. Datant de deux périodes bien différentes, on y trouve les traces de l'évolution d'un caractère.

Le premier mouvement de 1841, fut conçu comme une œuvre séparée sous le nom de « Fantaisie ». Malgré le contraste de ces pages joyeuses et claires du début et celles, empreintes de passion ardente de la fin, l'œuvre forme un ensemble riche en émotion vibrante. Le concerto accomplit également cette fusion parfaite de l'instrument solo et de l'orchestre.

CONCERTO EN B MOLL POUR PIANO ET ORCHESTRE Tchaikowsky.

Tchaikowsky écrivit trois concertos pour piano et orchestre. Le premier concerto en b moll, vit le jour en 1874 et fut écrit en collaboration avec le pianiste-virtuose Rubinstein.

C'est une des compositions les plus caractéristiques des meilleures qualités de l'artiste, de son enthousiasme vibrant et de son imagination facile et brillante. Ce concerto est plein de vie ainsi que de force et les trois parties sont excellemment appropriées au genre.